

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 341

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 4 decembrie 1997

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 169 din 4 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	1-2	Decizia nr. 221 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	8-9
Decizia nr. 170 din 4 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	3	Decizia nr. 222 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	10-11
Decizia nr. 171 din 4 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	4	Decizia nr. 287 din 1 iulie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	11-12
Decizia nr. 218 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă.....	5-6	Decizia nr. 288 din 1 iulie 1997 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330 ¹ din Codul de procedură civilă.....	12-13
Decizia nr. 219 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330 ¹ , art. 330 ² , art. 330 ³ și a art. 330 ⁴ din Codul de procedură civilă.....	6-7	Decizia nr. 363 din 14 octombrie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă.....	14-15
Decizia nr. 220 din 17 iunie 1997 referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 ¹ și a art. 330 ² din Codul de procedură civilă.....	7-8	ORDINE	
		19. — Ordin privind numirea adjunctilor avocatului poporului.....	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 169 din 4 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ion Muraru — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stăngu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Hazarian Saram și Hazarian A. Jihad Margot împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 145 din 25 noiembrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 22 mai 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost

* Decizia Curții Constituționale nr. 145 din 25 noiembrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 20 noiembrie 1996.

consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 6 septembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Hazarian Saram și Hazarian Anahid Margot.

Prin Decizia nr. 145 din 25 noiembrie 1996, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe deciziile Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996 și nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, cele ale art. 330² alin. 1 din cod sunt neconstituționale, iar prevederile art. 330¹ din cod sunt neconstituționale în măsura în care acestea se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 145 din 25 noiembrie 1996 au declarat recurs, în termen legal, Hazarian Saram și Hazarian Anahid Margot, pentru următoarele motive: ilegalitatea Deciziei Curții Constituționale nr. 145/1996, determinată de necitarea recurenților la judecata în fond; vădita neconstituționalitate a prevederilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, care încalcă principiile fundamentale ale Constituției și ale altor acte internaționale la care România a aderat, ce vor fi detaliate cu ocazia soluționării recursului.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Senatul, prin Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, apreciază că excepția este nefondată.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge recursul declarat de Hazarian Saram și Hazarian Anahid Margot împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 145 din 25 noiembrie 1996.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 4 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece prin decizii definitive Curtea Constituțională s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 330 și următoarele din Codul de procedură civilă.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, punctele de vedere ale Senatului și Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Motivul de recurs privind ilegalitatea Deciziei nr. 145 din 25 noiembrie 1996, datorată necitării părților la judecata în fond, este neîntemeiat. Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevede la art. 24 alin. (2) că, atunci când excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, soluția se adoptă cu unanimitatea voturilor completului de judecată, fără citarea părților. Împotriva deciziei se poate exercita calea de atac a recursului care, în toate cazurile, se soluționează cu citarea părților și a Ministerului Public, asigurându-se în felul acesta posibilitatea pentru părți de a-și formula apărările în fața Curții Constituționale.

Și cel de-al doilea motiv de recurs, potrivit căruia prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă încalcă principiile fundamentale ale Constituției și ale altor acte internaționale la care România a aderat, urmează a fi respins. Recurenții nu precizează principiile fundamentale constituționale și nici actele internaționale la care România a aderat și au fost încălcate. Curtea, însă, a analizat constituționalitatea dispozițiilor criticate în raport cu prevederile art. 6 pct. 1 din Convenția europeană a drepturilor omului, art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și ale art. 14 pct. 1 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și s-a pronunțat cu privire la acestea prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996.

CVISION
TECHNOLOGIES

Maistrat-asistent,

Gabriel-Daniel Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ**DECIZIA Nr. 170**

din 4 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Barbu Mihai și Barbu Tania împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 145 din 25 noiembrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 22 mai 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 15 octombrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Barbu Mihai și Barbu Tania.

Pentru cele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c) și ale art. 25 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Constată că recursul declarat de Barbu Mihai și Barbu Tania împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 145 din 25 noiembrie 1996 este nul, fiind nemotivat.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 4 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat asistent,
Gabriela Dragomirescu
 TECHNOLOGIES

*) Decizia Curții Constituționale nr. 145 din 25 noiembrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 171
din 4 iunie 1997referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Matei Elvira-Maria și Matei Alexandru-Nicolae împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 145 din 25 noiembrie 1996*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 22 mai 1997, în prezența recurentului Matei Alexandru-Nicolae, a reprezentantului Ministerului Public și în lipsa celorlalte părți legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 4 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 23 octombrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Matei Elvira-Maria și Matei Alexandru-Nicolae.

Pentru cele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c) și ale art. 25 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Constată că recursul declarat de Matei Elvira-Maria și Matei Alexandru-Nicolae împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 145 din 25 noiembrie 1996 este nul, fiind nemotivat.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 4 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 145 din 25 noiembrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 218

din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Ghika Marcela, Metulescu Alexandra Lucia și Paulescu Ana Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 iunie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 10 iunie 1997 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului, pentru data de 17 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 15 noiembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Ghika Marcela, Metulescu Alexandra Lucia și Paulescu Ana Maria.

Prin Decizia nr. 25 din 5 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă sunt constituționale.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 au declarat recurs, în termen legal, Ghika Marcela, Metulescu Alexandra Lucia și Paulescu Ana Maria, cu motivarea că posibilitatea pe care o acordă art. 330¹ din Codul de procedură civilă procurorului general de a declara oricând recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești definitive aduce atingere principiilor securității circuitului civil și egalității părților, prevăzute de art. 16 alin. (2) din Constituție.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este nefondat, întrucât cu privire la constituționalitatea art. 330 din Codul de procedură civilă Curtea s-a pronunțat prin decizii definitive, care, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție sunt obligatorii *erga omnes*.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Recursul declarat de Ghika Marcela, Metulescu Alexandra Lucia și Paulescu Ana Maria nu este întemeiat și urmează a fi respins, deoarece prin acesta sunt aduse argumente în sprijinul neconstituționalității art. 330¹ din Codul de procedură civilă în redactarea anterioară modificării prin Legea nr. 17/1997. Or, prin Încheierea de sesizare din 15 noiembrie 1996 Curtea a fost investită cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă, cu privire la care s-a și pronunțat prin Decizia nr. 25 din 5 februarie 1997, atacată cu prezentul recurs.

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională hotărăște „asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor“.

Rezultă, pe cale de interpretare, că ea nu hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct în fața ei. Soluția contrară nu poate fi primită și pentru faptul că astfel s-ar încălca prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, în sensul că, în fața instanței judecătorești, părțile sunt în drept să dezbată excepția, depunând dovezile și probele pe care le cred de cuviință și exercitându-și astfel drepturile procesuale ce le aparțin, ca în orice cauză pendinte pe rolul unei instanțe judecătorești. În finalul acestei faze de dezbateri contradictorie, instanța însăși este obligată să-și exprime opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate și să sesizeze, prin încheiere, Curtea Constituțională. Dacă aceste reguli se referă la condițiile în care poate fi sesizată Curtea pentru judecata în fond, este limpede că ele nu pot fi eludate în cazul în care Curtea soluționează pricina în recurs. Ceea ce imperativ nu este admisibil la judecata în fond nu poate deveni admisibil ca urmare a exercitării căii de atac a recursului.

Admiterea posibilității de a invoca excepția de neconstituționalitate pentru prima dată în recursul declarat la Curtea Constituțională ar înlesni exercitarea abuzivă a căii de atac de acela care, nesocotind legea, ar pune instanța în situația de a se pronunța în legătură cu noi probleme litigioase ce nu au fost avute în vedere la judecata în fond.

În sensul celor arătate sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 97 din 24 octombrie 1995 și nr. 77 din 25 iunie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 17 ianuarie 1996, și, respectiv, nr. 165 din 26 iulie 1996.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Respinge recursul declarat de Ghika Marcela, Metulescu Alexandra Lucia și Paulescu Ana Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARUMagistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 219

din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Georgescu Felicia și Vasile Constanța împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 mai 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 10 iunie 1997 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului, pentru data de 17 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 12 noiembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Georgescu Felicia și Vasile Constanța.

Prin Decizia nr. 25 din 5 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe deciziile Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996 și nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a statuat că prevederile art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, că dispozițiile art. 330¹ și art. 330² alin. 1 din cod sunt neconstituționale, iar

dispozițiile art. 330¹ din cod sunt neconstituționale în măsura în care acestea se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 au declarat recurs, în termen legal, Georgescu Felicia și Vasile Constanța, pentru următoarele motive: ilegalitatea Deciziei nr. 25 din 5 februarie 1997, datorată necitării părților la judecata în fond; art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt vădit neconstituționale, deoarece procurorul general are dreptul discreționar de a declara nelimitat în timp recurs în anulare, încălcând astfel principiile egalității armelor în fața justiției și puterii lucrului judecat. Prin Ordonanța Guvernului din 4 februarie 1997 se precizează că singura cale de restituire a imobilelor naționalizate în mod abuziv este acțiunea civilă de revendicare în justiție.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, excepțiile de neconstituționalitate privind art. 330¹ și art. 330² alin. 1 din Codul de procedură civilă sunt lipsite de obiect, iar cele referitoare la art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și art. 330⁴ din cod sunt neîntemeiate.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

*) Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din 26 martie 1997.

Primul motiv de recurs, prin care este invocată ilegalitatea Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997, datorată necitării părților la judecata în fond, este neîntemeiat și urmează a fi respins. Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale prevede la art. 24 alin. (2) că, atunci când excepția de neconstituționalitate este vădit nefondată, soluția se adoptă cu unanimitatea voturilor completului de judecată, fără citarea părților. Împotriva deciziei se poate exercita calea de atac a recursului care, în toate cazurile, se soluționează cu citarea părților și a Ministerului Public, asigurându-se în felul acesta posibilitatea pentru părți de a-și formula apărările în fața Curții Constituționale.

Motivul de recurs prin care se susține că dispozițiile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece dau posibilitatea procurorului general ca în mod discreționar să declare nelimitat în timp recurs în anulare, urmează a fi admis cât privește dispozițiile art. 330¹ din cod. Se constată că prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din

18 februarie 1997, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În aceste condiții, urmează a admite recursul referitor la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, a se modifica decizia atacată și, pe fond, a se respinge excepția, întrucât, prin instituirea termenului de 6 luni, aceasta a rămas fără obiect.

Deși cel de-al doilea motiv de recurs este declarat împotriva art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, argumentele formulate — dreptul procurorului general de a declara nelimitat în timp recurs în anulare, încălcând astfel principiile egalității armelor în fața justiției și autorității lucrului judecat — vizează exclusiv prevederile art. 330¹ din cod, cu privire la care recursul a fost admis. În consecință, recursul declarat împotriva art. 330, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Admite recursul declarat de Georgescu Felicia și Vasile Constanța privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ca fiind lipsită de obiect.

Respinge recursul declarat cu privire la dispozițiile art. 330, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 220 din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
Viorel Mihai Ciobanu — judecător
Nicolae Popa — judecător
Lucian Stângu — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Raul Petrescu — procuror
Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Diaconu Colintineanu Daniela Irina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 iunie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate

în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 10 iunie 1997 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului, pentru data de 17 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 21 noiembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ și a art. 330² din Codul de procedură civilă, ridicată de Diaconu Colintineanu Daniela Irina

*) Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din

Prin Decizia nr. 25 din 5 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ și ale art. 330² din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă, prin care s-a constatat că prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care ele se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993. În ce privește dispozițiile art. 330² din cod, prin Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996 s-a statuat că alin. 1 al acestui articol este neconstituțional, iar alin. 2 este constituțional.

Pentru cele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 25 din Legea nr. 47/1992, precum și ale art. 306 alin. 1 din Codul de procedură civilă,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Constată că recursul declarat de Diaconu Colintineanu Daniela Irina împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 este nul, fiind nemotivat.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 221 din 17 iunie 1997

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴
din Codul de procedură civilă**

Ioan Muraru	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Nicolae Popa	— judecător
Romul Petru Vonica	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Gabriela Dragomirescu	— magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Purcariu Petre împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 iunie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având

nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 10 iunie 1997 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului, pentru data de 17 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 14 noiembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, ridicată de Purcariu Petre.

Prin Decizia nr. 25 din 5 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de

*) Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe deciziile Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996 și nr. 96 din 24 septembrie 1996, prin care s-a statuat că dispozițiile art. 330, art. 330² alin. 2, art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt constituționale, cele ale art. 330² alin. 1 din cod sunt neconstituționale, iar prevederile art. 330¹ din cod sunt neconstituționale în măsura în care acestea se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 a declarat recurs, în termen legal, Purcariu Petre, pentru următoarele motive: dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, potrivit căruia procurorul general poate declara oricând recurs în anulare, încalcă principiile constituționale ale puterii lucrului judecat și stabilității raporturilor juridice, precum și cerința de a soluționa cauza, în mod definitiv, într-un termen rezonabil; art. 330² din Codul de procedură civilă este neconstituțional, fiind evident contrar principiului separației puterilor în stat.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul privind neconstituționalitatea art. 330¹ din Codul de procedură civilă este lipsit de obiect, iar în ceea ce privește neconstituționalitatea art. 330² din cod consideră că este neîntemeiată.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E:

Admite recursul declarat de Purcariu Petre privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ca fiind lipsită de obiect.

Respinge recursul declarat cu privire la dispozițiile art. 330² din Codul de procedură civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Cu referire la motivul de recurs, potrivit căruia prin dreptul procurorului general de a declara oricând recurs în anulare, în temeiul art. 330¹ din Codul de procedură civilă, se încalcă principiile fundamentale ale Constituției, referitoare la autoritatea lucrului judecat și la stabilitatea raporturilor juridice, se constată că prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prevederile acestui articol au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În aceste condiții urmează a se admite recursul, a se modifica decizia atacată și, pe fond, a se respinge excepția, întrucât, prin instituirea termenului de 6 luni, aceasta a rămas fără obiect.

Motivul de recurs referitor la neconstituționalitatea art. 330² din Codul de procedură civilă nu este întemeiat și urmează a fi respins. Cu privire la dispozițiile acestui text, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, în sensul că alin. 1 al acestui articol este neconstituțional, iar alin. 2 este constituțional.

Potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție, coroborat cu art. 26 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, deciziile definitive ale Curții Constituționale sunt obligatorii *erga omnes* și au putere numai pentru viitor. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să determine modificarea celor statuate prin deciziile menționate, soluția pronunțată își menține valabilitatea și în această cauză.

Magistrat-asistent,

Gabriel Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 222

din 17 iunie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Viorel Mihai Ciobanu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Matic Constanța, Manea Florica și Georgescu Dinu Constantin împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 3 iunie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 10 iunie 1997 și apoi, datorită imposibilității întrunirii completului, pentru data de 17 iunie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 20 noiembrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ridicată de Matic Constanța, Manea Florica și Georgescu Dinu Constantin.

Prin Decizia nr. 25 din 5 februarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 96 din 24 septembrie 1996, definitivă, prin care s-a statuat că prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale în măsura în care se aplică hotărârilor pronunțate înainte de 26 iulie 1993, data intrării în vigoare a Legii nr. 59/1993.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 au declarat recurs, în termen legal, Matic Constanța, Manea Florica și Georgescu Dinu Constantin, pentru următoarele motive: Curtea nu a ținut seama că în speță recurenții au depus dovezi că imobilul, obiect al litigiului, a fost demolat; în speță, hotărârea judecătorească atacată cu recurs în anulare este definitivă de peste 2 ani; dispozițiile art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă sunt neconstituționale, deoarece, recursul în anulare, putând fi declarat ori-când, lezează grav norme de drept consacrate și respectate în întreaga lume. Se mai susține că neconstituționalitatea acestor dispoziții legale este demonstrată și de modificarea lor prin Hotărârea Guvernului nr. 11/1997 și

Decretul nr. 51/1997, în sensul limitării dreptului procurorului general de a declara recurs în anulare la 6 luni.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este neîntemeiat, deoarece excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă este lipsită de obiect, ca urmare a modificării acestui text prin Legea nr. 17/1997.

Camera Deputaților și Senatul nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Primele două motive de recurs prin care se susține că instanța de fond nu a ținut seama de situația de fapt din acest dosar, respectiv că imobilul, obiect al litigiului, a fost demolat și că recursul în anulare a fost declarat împotriva unei hotărâri judecătorești definitive, de peste 2 ani, nu sunt întemeiate și urmează a fi respinse. Potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 7 august 1992, aceasta nu statuează decât asupra problemelor de drept. În consecință, în mod constant, în practica jurisdicțională a Curții, s-a statuat că aspectele privind situația de fapt și justificarea drepturilor subiective ale părților sunt de competența instanțelor judecătorești. Recurenții nu invocă elemente noi care să justifice schimbarea practicii Curții.

Cel de-al treilea motiv de recurs, prin care se susține neconstituționalitatea art. 330, art. 330¹, art. 330², art. 330³ și a art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, deoarece procurorul general poate declara oricând recurs în anulare împotriva hotărârilor judecătorești definitive, urmează a fi admis cât privește dispozițiile art. 330¹. Se constată că prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă au fost modificate, instituindu-se un termen de 6 luni pentru exercitarea recursului în anulare. În aceste condiții, urmează a admite recursul referitor la dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, a se modifica decizia atacată și, pe fond, a se respinge excepția de neconstituționalitate, întrucât, prin instituirea termenului de 6 luni aceasta a rămas fără obiect.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 287 din

Excepțiile de neconstituționalitate privind art. 330, art. 330², art. 330³ și art. 330⁴ din Codul de procedură civilă, invocate în susținerea acestui motiv de recurs, urmează a fi respinse, deoarece ele au fost ridicate pentru prima dată în fața Curții, în recurs.

Potrivit art. 144 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională hotărăște „asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor”.

Rezultă, pe cale de interpretare, că ea nu hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct în fața ei. Soluția contrară nu poate fi primită și pentru faptul că astfel s-ar încălca prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, în sensul că, în fața instanței judecătorești, părțile sunt în drept să dezbată excepția, depunând dovezile și probele pe care le cred de cuviință și exercitându-și astfel drepturile procesuale ce le aparțin, ca în orice cauză pendinte pe rolul unei instanțe judecătorești. În finalul acestei faze de dezbatere contradictorie, instanța însăși este obligată să-și exprime opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate și să sesizeze, prin încheiere, Curtea

Constituțională. Dacă aceste reguli se referă la condițiile în care poate fi sesizată Curtea pentru judecata în fond, este limpede că ele nu pot fi eludate în cazul în care Curtea soluționează pricina în recurs. Ceea ce imperativ nu este admisibil la judecata în fond nu poate deveni admisibil ca urmare a exercitării căii de atac a recursului.

Admiterea posibilității de a invoca excepția de neconstituționalitate pentru prima dată în recursul declarat la Curtea Constituțională ar înlesni exercitarea abuzivă a căii de atac de către cel care, nesocotind legea, ar pune instanța în situația de a se pronunța în legătură cu noi probleme litigioase ce nu au fost avute în vedere la judecata în fond.

În sensul celor arătate sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 97 din 24 octombrie 1995 și nr. 77 din 25 iunie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 17 ianuarie 1996 și, respectiv, nr. 165 din 26 iulie 1996. De altfel, argumentele invocate în susținerea neconstituționalității acestor dispoziții privesc exclusiv art. 330¹ din Codul de procedură civilă, asupra căruia Curtea s-a pronunțat prin prezenta decizie.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Admite recursul declarat de Matic Constanța, Manea Florica și Georgescu Dinu Constantin privind dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă și modifică Decizia Curții Constituționale nr. 25 din 5 februarie 1997, în sensul că respinge excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă, ca fiind lipsită de obiect.

Respinge recursul declarat cu privire la dispozițiile art. 330, art. 330², art. 330³ și ale art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 17 iunie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 287*)

din 1 iulie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu — președinte
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 27 martie 1997, pronunțată în Dosarul

nr. 2.836/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocate de reclamanta Rizeanu Olga Zoe.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, dar și ale Decretului nr. 92/1950 și ale Decretului nr. 524/1955 contravin dispozițiilor art. 11, 20, 21 și 25 din Constituție și unor acte internaționale la care România este parte, cum sunt Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 1 din

Protocolul la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Totodată, se susține că dispozițiile Decretului nr. 92/1950 și ale Decretului nr. 524/1955 sunt neconstituționale și pentru că nu au fost publicate.

Exprimându-și opinia, Curtea Supremă de Justiție a apreciat că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă este neîntemeiată, textul fiind constituțional, iar celelalte acte normative nu sunt incidente în cauză. În consecință, prin dispozitivul încheierii, Curtea Constituțională a fost sesizată numai cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

Față de cele arătate și având în vedere că instanța de judecată a considerat, în conformitate cu art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, ca irelevantă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Decretului nr. 92/1950 și ale Decretului nr. 524/1955, urmează ca, prin decizia de față, Curtea Constituțională să se pronunțe numai cu privire la neconstituționalitatea art. 330¹ din Codul de procedură civilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, raportul judecătorului-raportor, prevederile art. 330¹ din Codul de

Pentru considerentele expuse, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 13 alin. (1) lit. A.c), ale art. 24 alin. (2) și ale art. 25 din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA,

În numele legii

D E C I D E :

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de Rizeanu Olga Zoe, în Dosarul nr. 2.836/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 1 iulie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Lucian Stângu

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 288*)

din 1 iulie 1997

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă

Lucian Stângu — președinte
Romul Petru Vonica — judecător
Victor Dan Zlătescu — judecător
Florentina Geangu — magistrat-asistent

Completul de judecată, convocat potrivit prevederilor art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, constată următoarele:

procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția invocată, fiind legal sesizată.

Prin Legea nr. 17 din 17 februarie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 26 din 18 februarie 1997, dispozițiile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, care formează obiectul excepției de neconstituționalitate, au fost modificate, în sensul că recursul în anulare nu mai poate fi declarat de procurorul general oricând, ci numai în termen de 6 luni de la data când hotărârea a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămănerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod.

Art. 330¹ din Codul de procedură civilă, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 17/1997, nu contrazice nici unul dintre textele Constituției, invocate de autoarea excepției, și nici actele și tratatele internaționale la care se referă aceasta. Termenul stabilit de lege pentru declararea recursului în anulare este un termen rezonabil, pe care îl exercită Ministerul Public, în calitatea sa de reprezentant al intereselor generale ale societății și de apărător al ordinii de drept, al drepturilor și libertăților cetățenești.

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 2 aprilie 1997, pronunțată în Dosarul nr. 1.051/1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de inculpa-reclamantă Soneriu Irina Mihaela.

În motivarea excepției se susține că dispozițiile acestor texte de lege contravin următoarelor dispoziții ale Constituției:

— art. 21, întrucât se tinde la îngrădirea drepturilor cetățeanului de a se adresa liber justiției, ceea ce echivalează cu nesocotirea unui drept garantat de Constituție;

— art. 150 alin. (1) din Constituție, întrucât prin recursul în anulare se urmărește a se da efecte juridice unei norme care, în esență, contravine legii fundamentale;

— art. 20 din Constituție, coroborat cu prevederile Declarației Universale a Drepturilor Omului, adoptată de O.N.U. în anul 1948, sub aspectul instituirii prin art. 330 din Codul de procedură civilă a instituției recursului în anulare.

De asemenea, se susține că norma prevăzută de art. 330¹ din Codul de procedură civilă nu este constituțională, deoarece „nu reglementează condițiile și termenul de exercitare a acestei căi extraordinare de atac“.

Exprimându-și opinia, Curtea Supremă de Justiție a apreciat că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, raportul judecătorului-raportor, prevederile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea este competentă să soluționeze excepția invocată, fiind legal sesizată.

Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 73 din 4 iunie 1996, rămasă definitivă prin Decizia nr. 96 din 24 septembrie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996 și, respectiv, nr. 255 din 22 octombrie 1996, s-a pronunțat asupra constituționalității art. 330 din Codul de procedură civilă, constatând că prevederile acestui text sunt constituționale.

Pentru motivele arătate, în temeiul dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c) și al art. 24 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, în unanimitate,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă, invocată de Soneriu Irina Mihaela în Dosarul nr. 1.051/1996 al Curții Supreme de Justiție — Secția civilă. Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată la data de 1 iulie 1997.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. Lucian Stângu

Textele criticate nu contravin dispozițiile art. 21 din Constituție, deoarece exercitarea unei căi de atac, în speță recursul în anulare, exclusiv de procurorul general, este în concordanță cu dispozițiile art. 130 din Constituție, potrivit cărora Ministerul Public reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, drepturile și libertățile cetățenilor.

Art. 330 și 330¹ din Codul de procedură civilă nu contravin dispozițiilor art. 150 alin. (1) din Constituție, deoarece acest text al Constituției se referă la legile și celelalte acte normative anterioare intrării în vigoare a Constituției; or, dispozițiile criticate au fost adoptate ulterior prin Legea nr. 59 din 23 iulie 1993.

Dispozițiile art. 330 din Codul de procedură civilă nu încalcă Declarația Universală a Drepturilor Omului, adoptată de O.N.U. în anul 1948 și nici dispozițiile art. 20 din Constituție, deoarece, pe de o parte, unele texte nu au nici o incidență cu problema de constituționalitate pusă în discuție (art. 10 din Declarația Universală a Drepturilor Omului), iar pe de altă parte, celelalte texte ce se pretinde a fi fost încălcate nu pun în discuție necesitatea garantării, pentru toate părțile din proces, a dreptului de a exercita toate căile extraordinare de atac împotriva hotărârilor judecătorești. Dimpotrivă, art. 128 din Constituție stabilește că exercitarea căilor de atac se face în condițiile legii.

Prevederile art. 330¹ din Codul de procedură civilă, așa cum au fost modificate prin Legea nr. 17/1997, nu contrazic dispozițiile constituționale, întrucât reglementează termenul de exercitare a acestei căi de atac, de 6 luni de la data când hotărârea judecătorească a rămas irevocabilă, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 1 din Codul de procedură civilă, sau de la data rămânerii definitive a hotărârii de condamnare, pentru motivul prevăzut de art. 330 pct. 2 din același cod, iar condițiile de exercitare sunt cele prevăzute de art. 330, art. 330³ și de art. 330⁴ din Codul de procedură civilă.

Magistrat-asistent,

Floremina Geană

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 363

din 14 octombrie 1997

referitoare la excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă

Ioan Muraru — președinte
 Mihai Constantinescu — judecător
 Nicolae Popa — judecător
 Lucian Stângu — judecător
 Victor Dan Zlătescu — judecător
 Raul Petrescu — procuror
 Gabriela Dragomirescu — magistrat-asistent

Pe rol, pronunțarea asupra recursului declarat de Cherecheș Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997*).

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 30 septembrie 1997, în prezența reprezentantului Ministerului Public și în lipsa părților legal citate, și au fost consemnate în încheierea de la acea dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 14 octombrie 1997.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Curtea Supremă de Justiție — Secția civilă, prin Încheierea din 24 octombrie 1996, a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 330 din Codul de procedură civilă, ridicată de Cherecheș Maria.

Prin Decizia nr. 2 din 9 ianuarie 1997, Curtea Constituțională a respins ca vădit nefondată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 330 din Codul de procedură civilă. Această soluție s-a fundamentat pe Decizia Curții Constituționale nr. 73 din 4 iunie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 255 din 22 octombrie 1996, prin care s-a statuat că art. 330 din Codul de procedură civilă este constituțional.

Împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1996 a declarat recurs, în termen legal, Cherecheș Maria, pentru următoarele motive: decizia nu este convingătoare în raport cu speța, respectiv cu faptul că imobilul în litigiu era exceptat de la naționalizare conform art. 1 din Decretul nr. 92/1950; art. 330 și art. 330¹ din Codul de procedură civilă și însăși Curtea Supremă de Justiție îngădesc accesul liber la justiție, reglementat de art. 21 din Constituție; argumentele din decizia Curții Constituționale privind neconstituționalitatea art. 330¹ din Codul de procedură civilă, prin care se motivează că acest text este neconstituțional numai în măsura în care el se aplică hotărârilor pronunțate înainte de data de 26 iulie 1993, nu sunt convingătoare, întrucât nici o prevedere din Constituție nu interzice posibilitatea reexaminării unei decizii a Curții. Recurenta apreciază că se impune ca dispozițiile referitoare la recursul în anulare să fie reglementate într-o nouă concepție, prin care să se stabilească ca orice hotărâre judecătorească irevocabilă să poată fi atacată cu această cale de atac de către procurorul general numai pentru cazuri strict prevăzute de lege.

Potrivit art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, întrucât excepția a fost respinsă ca vădit nefondată, s-au solicitat

puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Senatul, prin Comisia juridică, de numiri, disciplină, imunități și validări, apreciază că excepția este vădit neîntemeiată.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că recursul este nefondat, întrucât, cu privire la constituționalitatea acestor dispoziții legale, Curtea Constituțională s-a pronunțat prin decizii definitive, care, potrivit art. 145 alin. (2) din Constituție sunt obligatorii și au putere numai pentru viitor.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

având în vedere decizia atacată, motivele de recurs invocate, punctele de vedere ale Guvernului și Senatului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, prevederile art. 330 din Codul de procedură civilă, raportate la dispozițiile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

Recursul este neîntemeiat și urmează a fi respins.

Primul motiv de recurs, prin care se susține că Decizia Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997 nu este convingătoare în raport cu speța, nu poate fi reținut, deoarece, potrivit art. 29 din Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale, aceasta se pronunță numai asupra problemelor de drept. Acest motiv de recurs privește fondul litigiului care este de competența exclusivă a instanțelor judecătorești.

Nici cel de-al doilea motiv de recurs, prin care se susține că dispozițiile art. 330 și ale art. 330¹ din Codul de procedură civilă îngădesc accesul liber la justiție, nu poate fi reținut. Dispozițiile constituționale menționate au ca semnificație faptul că legiuitorul nu poate exclude de la exercițiul drepturilor procesuale pe care le-a instituit o categorie sau un grup social. Dar el poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalități de exercitare a drepturilor procedurale, astfel încât accesul liber la justiție nu înseamnă accesul, în toate cazurile, la toate structurile judecătorești și la toate căile de atac, deoarece competența și procedura sunt stabilite de lege. În acest sens sunt și Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994, și Decizia Curții Constituționale nr. 92 din 11 septembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 din 20 noiembrie 1996.

Și motivul de recurs referitor la excepția de neconstituționalitate a art. 330¹ din Codul de procedură civilă urmează a fi respins, deoarece aceasta a fost ridicată pentru prima dată în recu

Potrivit art. 145 lit. c) din Constituție, Curtea Constituțională hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor.

*) Decizia Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 202 din

Rezultă, pe cale de interpretare, că ea nu hotărăște asupra excepțiilor de neconstituționalitate ridicate direct în fața ei. Soluția contrară nu poate fi primită și pentru faptul că astfel s-ar încălca prevederile art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, în sensul cărora, în fața instanței judecătorești, părțile sunt în drept să dezbată excepția, depunând dovezile și probele pe care le cred de cuviință și exercitându-și astfel drepturile procesuale ce le aparțin, ca în orice cauză pendinte pe rolul unei instanțe judecătorești. În finalul acestei faze de dezbateri contradictorii, instanța însăși este obligată să-și exprime opinia cu privire la excepția de neconstituționalitate și să sesizeze, prin încheiere, Curtea Constituțională. Dacă aceste reguli se referă la condițiile în care poate fi sesizată Curtea pentru judecata în fond, este limpede că ele nu pot fi eludate în cazul în care Curtea soluționează pricina în recurs. Ceea ce imperativ nu este admisibil la judecata în fond nu poate deveni admisibil ca urmare a exercitării căii de atac a recursului.

Admiterea posibilității de a invoca excepția de neconstituționalitate pentru prima dată în recursul declarat la Curtea

Constituțională ar înlesni exercitarea abuzivă a căii de atac de acela care, nesocotind legea, ar pune instanța în situația de a se pronunța în legătură cu noi probleme litigioase ce nu au fost avute în vedere la judecata în fond.

În sensul celor arătate sunt și deciziile Curții Constituționale nr. 97 din 24 octombrie 1995 și nr. 77 din 25 iunie 1996, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 8 din 17 ianuarie 1996 și, respectiv, nr. 165 din 26 iulie 1996. De altfel argumentele invocate în susținerea neconstituționalității acestor dispoziții privesc exclusiv art. 330¹ din Codul de procedură civilă, asupra căruia Curtea s-a pronunțat prin prezenta decizie.

Cât privește aprecierea recurenței în legătură cu necesitatea unei noi concepții de reglementare a instanței recursului în anulare, arătăm că, în exercitarea atribuțiilor sale, Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității dispozițiilor legale existente, neputând impune legiuitorului o anume concepție legislativă.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 25 și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

D E C I D E :

Respinge recursul declarat de Cherecheș Maria împotriva Deciziei Curții Constituționale nr. 2 din 9 ianuarie 1997. Definitivă.

Pronunțată în ședința publică din 14 octombrie 1997.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. IOAN MURARU

Magistrat-asistent,
Gabriela Dragomirescu

ORDINE

AVOCATUL POPORULUI

ORDIN

privind numirea adjunctilor avocatului poporului

În conformitate cu prevederile art. 13 lit. e), coroborat cu art. 11 și 34 din Legea nr. 35/1997 privind organizarea și funcționarea instituției Avocatul Poporului, în baza Raportului pentru numirea adjunctilor avocatului poporului al Comisiei juridice, de numiri, disciplină, imunități și validări a Senatului nr. XXIII/1.291/1997, având în vedere Hotărârea Senatului nr. 17 din 20 mai 1997 pentru numirea avocatului poporului, se emite următorul ordin:

Art. 1. — Începând cu data de 1 decembrie 1997, se numesc în funcția de adjunct al avocatului poporului:

- Săbăreanu Ruxandra
- Moldovan Mircea.

Conform prevederilor art. 33 alin. (3) din Legea nr. 35/1997, funcția de adjunct al avocatului poporului asimilează cu funcția de secretar de stat.

Art. 2. — Adjuncții avocatului poporului vor depune jurământul în fața unui vicepreședinte al Camerei Deputaților și a unui vicepreședinte al Senatului.

Art. 3. — În conformitate cu prevederile art. 11 din Legea nr. 35/1997, numirea adjunctilor avocatului poporului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

AVOCATUL POPORULUI,

CVISION
TECHNOLOGIES
PAUL I. IONESCU

București, 24 noiembrie 1997.

Nr. 19

ÎN ATENȚIA CELOR INTERESAȚI: ABONAȚI ȘI ALȚI CITITORI!

Prin Hotărârea Guvernului nr. 358/1991, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 137 din 1 iulie 1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 95 din 13 aprilie 1994, a fost înființată Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, sub autoritatea Camerei Deputaților, care are obligația publicării în Monitorul Oficial al României a actelor normative, nepublicarea lor atrăgând inexistența acestora.

Pentru a cunoaște legislația ce a fost adoptată după Revoluția din decembrie 1989, pentru a fi informați cu privire la dezbaterile parlamentare, pentru a putea contacta partenerul de afaceri pe care îl doriți, pentru efectuarea formalităților de publicitate prevăzute de lege, Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, cu sediul în București, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, prin Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, invită societățile comerciale, întreprinzătorii particulari din țară și din străinătate, precum și pe toți cei interesați să se adreseze în acest scop, zilnic, între orele 8,30-15,00, iar vinerea, între orele 8,30-13,00, la telefon 211.57.30 sau direct la sediul acestuia.

Aducem, pe această cale, la cunoștință că, începând cu data de 1 ianuarie 1998, prețurile practicate de regie pentru publicațiile sale, la care puteți face abonamente la oficiile postale sau la filialele societăților comerciale: RODIPET — S.A. (telefon 400.15.10), AMCO PRES — S.R.L. (telefon 312.51.09), GEMINA PRES — S.R.L. (telefon/fax 628.58.49), PERMI IMPEX — S.R.L. Râmnicu Vâlcea (telefon 050/74.17.28), TOTAL PRESS — S.R.L. (tel. 650.47.90; 650.44.75; fax 659.63.50) și ARION — S.R.L. Drobeta-Turnu Severin (tel./fax 052/22.27.25), sunt următoarele:

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
			Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba română	500.000	125.000	137.500	151.250	166.375
2.	Monitorul Oficial al României, în limba română, numere bis, de dimensiunea unei cărți (de peste 48 de pagini/exemplar), care nu se includ în abonamentul de la nr. crt. 1	160.000	40.000	40.000	40.000	40.000
3.	Monitorul Oficial al României, Partea I, în limba maghiară	515.000	128.750	128.750	128.750	128.750
4.	Monitorul Oficial al României, Partea a II-a	960.000	240.000	240.000	240.000	240.000
5.	Monitorul Oficial al României, Partea a III-a	180.000	45.000	45.000	45.000	45.000
6.	Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a	750.000	187.500	187.500	187.500	187.500
7.	Colecția Legislația României	150.000	37.500	41.250	45.400	49.950
8.	Colecția de hotărâri ale Guvernului României și alte acte normative	320.000	80.000	88.000	96.800	106.500
9.	Repertoriul actelor publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I	60.000	—	—	—	—
10.	Decizii ale Curții Constituționale	48.000	—	—	—	—
11.	Legislația României, ediții trilingve	200.000	50.000	50.000	50.000	50.000

• Pentru abonamente la Monitorul Oficial al României, Partea a V-a — publicarea contractelor colective de muncă pe ramură — se fac rezervări la principalii difuzori, urmând ca recuperarea contravalorii publicației să se efectueze prin rambursare, pe măsura primirii publicației.

Foarte important!

Abonamentul vă conferă informații complete și prompte cu privire la legislație și o economie importantă în bugetul dumneavoastră.

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să vă adresați la telefon 614.24.29 sau fax 312.47.03.

EDITUR: PALATUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate — Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București, Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.